

SVÄTÝ ROK MILOSRDENSTVA

6. katechéza

*Otče, zhrešil som proti nebu
i voči tebe* (Lk 15, 18)

(Peter Jandura)

Ako môžete dať druhým vedieť, že ich milujete? Jeden zo spôsobov je ten, že im to poviete. Manželia povedia jeden druhému „Milujem ťa.“, rodičia svojmu dieťaťu: „Milujem ťa. Máme ťa radi.“, učiteľka svojim žiakom: „Mám vás rada.“ Niekedy túto úlohu zoberie na seba tretia osoba. Povie: „On ťa miluje. Ona ťa má rada.“

Tým najlepším spôsobom, ako dať vedieť o láske, je jej dôkaz. To znamená, že láska sa konkrétne prejaví navonok, v skutkoch. Falošne sa to napríklad prejavuje v známej požiadavke mladého muža voči svojmu dievčaťu: „Ak ma ľúbiš, dokáž mi to.“ – Pričom má na mysli telesný, sexuálny prejav tejto svojej požiadavky, ktorá je viac dôkazom jeho sebeckva. Pravý dôkaz lásky je však spojený s obetou, s tým, čo niekto urobí pre druhých. Manželia sa pre vzájomnú lásku zriekajú iných partnerov, rodičia prebdejú celé hodiny pri lôžkach svojich detí, niekto z lásky k druhému precestuje celé vzdialenosti, obetuje svoj čas, svoje pohodlie atď.

O tom, že nás miluje Boh, tiež vieme dvojakým spôsobom. Vieme to na základe toho, že nám o tom povedal. Ale vieme o tom tiež preto, lebo to dokázal. Povedal nám o tom cez svätopiscov (autorov kníh Svätého Písma), prorokov

a nakoniec v hlavnom sprostredkovateľovi – Ježišovi Kristovi. V Ježišovi sa to dokonca spája – on je aj slovo o Božej láske, aj jej dôkaz ako slovo Božej lásky. Ježiš „je obraz neviditeľného Boha“ (Kol 1, 15). Kto sa na neho díva s vierou a láskou, ten spozná Boha. Ježiš svojím slovom zjavil nekonečné milosrdenstvo, otcovskú Božiu prozreteľnosť voči ľuďom ako svojim deťom. Zjavil to však omnoho dokonalejšie svojimi skutkami, svojím pochopením pre ľudskú hmotnú a duchovnú biedu, svojou láskou, ktorá ho pohýnala ustavične hľadať duše, aby ich spasil a dal za ne život. Ježiš priniesol svetu predovšetkým radostnú zvesť a zjavil, že Boh je nekonečná láska, milujúci Otec.

Nádherným spôsobom vykreslil lásku Boha Ježiš v mnohých podobenstvách, osobitne v podobenstve o márnotratnom synovi. Veľmi pekne nám to (Božiu lásku) ilustruje analýza postavy Otca v tomto podobenstve od poľského duchovného autora K. Wonsa, ktorou si teraz poslúžim. Všimnime si, čo hovorí Ježiš v podobenstve o Otcovi. Keď hovorí o Otcovi, hovorí o Bohu – o svojom Otcovi. Možno povedať, že v jednom podobenstve Ježiš zhrnul všetky najdôležitejšie črty tváre Boha, ktoré nám boli odovzdané v Zjavení. A všetky tieto črty majú jedného spoločného menovateľa. Je ním Božia láska.

- 1. Boh je veľmi blízky**
- 2. Boh ako Otec**
- 3. Boh je Otec, ktorý čaká túži**
- 4. Otec a Matka**
- 5. Boh, ktorý rešpektuje našu slobodu**

Po týchto črtách tváre Božej lásky, ktorú nám zjavil Ježiš, zhrňme si ešte raz dôkazy Božej lásky. Vidíme ich na sebe samých – to, že Boh nás stvoril, že nás chcel. Potom Božiu lásku sledujeme vo vtelení jednorodeného Božieho Syna – Boh sa stal jedným z nás. A nakoniec vrchol Božej lásky vidíme na Ježišovom kríži a zmŕtvychvstaní – Boh nás vykúpil z našich hriechov.

Celé dejiny spásy nám teda hovoria o Božej láske. Boh predchádza človeka svojou láskou a človek nechápe: miesto toho, aby prijal Boží dar, obracia sa k nemu chrbtom a ide hľadať pozemské lásky; stáva sa otrokom svojich vášní a vášní iných ľudí. No Boh beží za ním, prenasleduje ho, nie aby ho zničil, lebo má s ním priveľa súcitu; on je Boh, „nie človek“, je Láska a chce premáhať láskou. (návrh na prečítanie – Ef 2, 4-7). Boh dosiahne hriešneho človeka skrze svojho milovaného Syna, vykúpi ho, vyleje doňho svoju lásku. Keď si to dobre uvážime, povedali by sme, že Boh chce urobiť človeka nielen schopným milovať ho, ale akoby ho chcel urobiť neschopným nemilovať ho. A predsa človek ešte nepochopil tajomstvo „veľkej lásky“, ktorou ho Boh miloval, a ako Izrael ide vyhľadávať cudzích bohov: peňazí, pohodlného života, čestných miest, pozemských slastí atď. Keby poznal Boží dar a kto je Ten, čo ho miluje, neprestával by vzývať jeho lásku.

„Boh je láska. A kto ostáva v láske, ostáva v Bohu a Boh ostáva v ňom.“ Bývame jeden v druhom; jeden obsahuje, druhý je obsiahnutý. Ja bývam v tebe, Bože môj, aby som bol tebou obsiahnutý; ty bývaš vo mne, aby si ma obsiahol

a nedal mi upadnúť... Ty si liek pre chorého, pravidlo pre zlého, svetlo pre slepého, dom pre opusteného. Teda všetko mi ponúkaš. Daj mi pochopiť, že nie som to ja, čo dávam tebe, aj keď k tebe prichádzam, ba aj keď dávam seba samého...

Pane, ty nepotrebuješ moje dobrá... Ty si opravdivý Pán, ktorý u mňa nič nehľadá, ale beda mne, ak ja nehľadám teba. Ty nič nežiadaš odo mňa, ale ty si ma hľadal, kým ja som ťa nehľadal. Jedna jediná ovca sa stratila: ty si ju našiel a plný radosti si ju vložil na svoje plecia. Azda pastier potreboval tú ovcu, alebo skôr tá ovca potrebovala pastiera?... Ó, Bože, posilni vo mne dar svojej lásky, pomáhaj mi dobre žiť.“

(Sv. Augustín: Komentár k 1 Jn 8, 14)